

prezesa Jean-Luc Chauvel, podczas zwiedzania jego gospodarstwa, w którym utrzymuje stado zachowawcze 350 matek rasy bizet, starej i wyjątkowo mało wymagającej rasy lokalnej. Gościnni gospodarze powitali kursantów przyjęciem – koktajlem, przypominając gościnność polskich hodowców, z którą mieli możliwość spotkać się podczas pobytu w naszym kraju.

Jednym z ważniejszych zagadnień tematycznych wyjazdu studyjnego było zapoznanie kursantów ze stosowanym we Francji budownictwem i wyposażeniem inwentarskim. Podczas wizyt w gospodarstwach specjalistycznych poświęcono temu zagadnieniu sporo uwagi. Podsumowanie tego „bloku tematycznego” miało miejsce w Saint Beuzire (Auvergne) podczas wykładu dr. Jean-Yves Blanchin (Institut de l'Elevage) „Budownictwo inwentarskie w chowie jagniąt rzeźnych”. Zaprezentowane przez prelegenta przykłady prostych i stosunkowo tanich budynków owczarskich nie zawsze mogą mieć zastosowanie w polskich warunkach klimatycznych, jednak niektóre elementy wyposażenia, takie jak stosowane płotki owczarskie (lassy) czy korytarze przepędowe, stosunkowo łatwe do samodzielnego wykonania, z pewnością już niedługo będą stały się elementami wyposażenia polskich gospodarstw utrzymujących owce.

Ten wątek tematyczny był także kontynuowany podczas spotkania z przedstawicielami grupy producentów „lekkich” budynków inwentarskich typu tunel i sprzętu do chowu owiec

– COPAGNO. Prezes zarządu firmy, Josiane Voisin, odpowiadał na liczne pytania dotyczące technicznego wsparcia hodowców, korzystających z usług przedsiębiorstwa oraz kredytowania inwestycji budowlanych.

Podczas pobytu w Oweranii zapoznano się także z prowadzonym na terenach podgórskich (1000-1200 m n.p.m.) letnim wypasem owiec. W zaprezentowanym polskim kursantom gospodarstwie państwa Vedel, utrzymywane i wypasane na wyżynach od kwietnia do listopada owce mieszańce rasy rava x ile de france i rava x charolaise „pielęgnowają” wyżyny krajobraz regionu, stanowiąc zarówno stały element środowiska naturalnego, jak i swego rodzaju atrakcję turystyczną. Pokaz wypasu letniego na stokach Masywu Centralnego był ostatnim punktem programu fachowego wyjazdu studyjnego.

W drodze powrotnej do Polski, obejmującej także kilkudziesięciodzienne zwiedzanie Paryża, uczestnicy kursu (zgodnie z wymogami projektów SAPARD) wypełnili ankiety oceniające i podsumowujące wyjazd studyjny. Wszyscy podkreślili jego bardzo interesujący program i sprawny przebieg. Obliguje to autorów niniejszego artykułu do podziękowania wszystkim francuskim organizatorom wyjazdu za perfekcyjną organizację i sprawną realizację programu szkoleniowego oraz serdeczność i gościnność, z jaką podejmowali polskich hodowców owiec.

Ogólnopolskie Seminarium Studenckich Kół Naukowych nt. „Środowisko – Zwierzę – Produkt”

W ramach obchodów 50-lecia Wydziału Zootechnicznego (obecnie Biologii i Hodowli Zwierząt) Akademii Rolniczej w Lublinie, 16 grudnia 2003 roku zorganizowano w Centrum Kongresowym AR w Lublinie Ogólnopolskie Seminarium Studenckich Kół Naukowych nt. „Środowisko – Zwierzę – Produkt”.

Podczas konferencji studenci z takich ośrodków akademickich, jak: Akademia Rolnicza we Wrocławiu, Akademia Rolnicza w Krakowie, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Akademia Podlaska w Siedlcach i Akademia Rolnicza w Lublinie zaprezentowali 21 doniesień naukowych oraz 15 posterów. Referaty były oceniane przez jury z AR w Lublinie w składzie: prof. dr hab. Mirosław Pięta – przewodniczący, prof. dr hab. Antoni Lipiec i prof. dr hab. Leszek Tymczyna, a najlepsze postery wyłoniła komisja pod przewodnictwem prof. dr hab. Witolda Kowalika z udziałem prof. dr hab. Antoniego Brodackiego i prof. dr hab. Wacława Krasuckiego.

Tematyka przedstawionych prac obejmowała wiele zagadnień dotyczących problemów ochrony środowiska przyrodniczego, biologii ssaków, ptaków i ryb, a także hodowli i produkcji bydła, koni, trzody chlewnej, owiec i kóz, psów czy też zwierząt łownych.

W badaniach Koła Naukowego Inżynierii Ekologicznej z UWM w Olsztynie ustalono, że możliwe jest wykorzystanie odpływów z oczyszczalni ścieków do produkcji zooplanktonu w stawach stabilizacyjnych, w których jest on odławiany i przeznaczany na pokarm dla narybku siei (Marcin Duda – „Wykorzystanie odpływów z oczyszczalni ścieków w Swarzewie do chowu narybku siei”). W innych badaniach stwierdzono na podstawie uzyskanych wyników, że wody Kanału Trojańskiego (12 kilometrów na zachód od Olsztyna), zanieczyszczane odpływami z oczyszczalni ścieków, a następnie piętrzone przez tamy bobrów i retencjonowane w środowisku przyrodniczym, oczyszczały się. Wykazano wysoko istotną statystycznie redukcję stężeń badanych wskaźników zanieczyszczenia wód i jednocześnie niskie ich poziomy w wodzie poniżej tam bobrów (Sławomira Haase – „Rola bobra europejskiego w samooczyszczaniu wód Kanału Trojańskiego”).

Do najważniejszych sposobów na skuteczne podniesienie poziomu ochrony środowiska w Polsce ankietowani studenci AR we Wrocławiu zaliczyli budowę oczyszczalni ścieków (79%), wprowadzenie większej liczby pojemników przeznaczonych na śmieci (63%) i do ich segregacji (75%), stosowanie na większą skalę opakowań nadających się do wtórnego przetwarzania (53%), budowę sieci kanalizacyjnych na terenach wiejskich (47%), położenie większego nacisku (46%) na

edukację ekologiczną w mediach (Jarosław Rendzi – „Świadomość studentów w zakresie ochrony środowiska”, Studenckie Koło Naukowe AUDYT).

W badaniach Studenckiego Koła Naukowego Hodowców Bydła AR we Wrocławiu ustalono, że rozpoczęcie ekstensywnego wypasu bydła i koni na terenie Parku Narodowego „Ujście Warty” umożliwiło powstrzymanie rozwijającej się sukcesji wtórnej, która w dużym stopniu zagrażała naturalnym siedliskom ptaków wodnych i błotnych (Agnieszka Cupok, Katarzyna Hajduk – „Ekstensywny wypas bydła na terenie Parku Narodowego „Ujście Warty”).

Podczas inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej powiatu etckiego studenci ze Studencko-Doktoranckiego Koła Naukowego Ekologów UWM w Olsztynie ustalili, że w ochronie bioróżnorodności wymienionego terenu mogą mieć znaczenie zbiorowiska łąkowe, pastwiskowe oraz zadrzewienia śródpolne. Na terenach leśnych stwierdzono stosunkowo młode drzewostany z niewielką ilością drzew z dziuplami, które należy objąć ochroną, ponieważ są potencjalnym siedliskiem niektórych gatunków chrząszczy znajdujących się w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt Ginących (Agnieszka Kulasa, Ewa Sobieska – „Wstępna inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza powiatu etckiego”).

W badaniach Sekcji Zwierząt Łownych Koła Naukowego Biologów i Hodowców Zwierząt AR w Lublinie ustalono, że głównymi przyczynami zmniejszania się w ostatnich latach populacji zajęcy są zmiany w krajobrazie rolniczym, wysoka antropopresja, chemizacja produkcji rolniczej oraz wzrost zagęszczenia lisów (Tomasz Mozgawa, Łukasz Fedeńczuk – „Charakterystyka populacji zajęcy w wybranych obwodach łowieckich woj. lubelskiego i podkarpackiego”).

Wyciągnięte wnioski z obserwacji behawioralnych prowadzonych przez członków Studenckiego Koła Naukowego Hodowców Trzody Chlewnej z AR we Wrocławiu na lochach i prosiętach w okresie okołoporodowym, porodu i laktacji pozwalają na wprowadzenie optymalnych rozwiązań w konstruowaniu kojców porodowych (Karolina Kowalska – „Behawior loch i prosiąt w okresie okołoporodowym i w czasie odchowu”). Podczas obserwacji prosiąt zauważono, że ingerencja człowieka podczas przebiegu porodu w dużym stopniu wpływa na stabilizację wyników odchowu prosiąt (Elżbieta Gorajewska – „Cechy produkcyjne i adaptacyjne prosiąt w zależności od hierarchii zajmowanej w grupie”).

Z badań porównawczych inteligencji szczura i szynszyli hodowlanej, przeprowadzonych przez Koło Naukowe Zootechników AR w Krakowie, wynika, że szynszyle zarówno w testach umiejętności uczenia się, jak i w próbach na sprawność fizyczną uzyskały wyniki gorsze od szczurów. Ilość popełnianych błędów była jednak porównywalna u obu gatunków. W nowym środowisku lepiej radziły sobie szczury. Szynszyle, pomimo uzyskania gorszych rezultatów czasowych, wykazywały cechy zwierząt inteligentnych (Katarzyna Laszczak, Marta Kuchta – „Badania porównawcze inteligencji szczura i szynszyli hodowlanej”).

W badaniach dotyczących behawioru kóz matek w okresie laktacji prowadzonych przez Sekcję Hodowli Owiec i Kóz KNBiHZ AR w Lublinie ustalono, że kozy o produktywności wyższej od średniej stada charakteryzowały się wyższą masą

ciała, poświęcały od 294 do 406 minut na pobieranie paszy w ciągu doby, podchodząc do paśnika 22-29 razy, jak również podchodząc zawsze w pierwszej kolejności do stanowisk udojowych (Iwona Gnyp, Anna Codogni, Anna Kowalska – „Behawior kóz-matek w okresie laktacji”).

Badając zachowania terytorialne pójdzki *Athene noctua*, studenci z Sekcji Przyrodniczej KNBiHZ AR w Lublinie określili, że średnia powierzchnia terytoriów tego ptaka w okresie rozrodu wynosiła 26,8 ha, a ich kształt i wielkość zmieniały się wraz z rozwojem lęgu i wzrostem roślinności (Paweł Łapiński, Grzegorz Grzywaczewski – „Zachowania terytorialne pójdzki *Athene noctua* Scop., 1769 w okolicach Lublina”).

W Sekcji Żywienia Zwierząt i Paszoznawstwa KNBiHZ AR w Lublinie określono wpływ preparatów enzymatycznych Natuphos i Natugray na strawność podstawowych składników pokarmowych u rosnących świń. Ustalono, że dodatek do mieszanek doświadczalnych preparatów enzymatycznych poprawiał strawność podstawowych składników pokarmowych w stosunku do grupy kontrolnej, co uzasadnia celowość stosowania wymienionych preparatów w żywieniu trzody chlewnej (Tomasz Bil – „Wpływ dodatku enzymów paszowych na strawność podstawowych składników pokarmowych u rosnących świń”). W innych badaniach wymienionej Sekcji oceniano skład chemiczny ziół, wpływających na regulację funkcji trawiennych przewodu pokarmowego. Najwyższy poziom białka ogólnego stwierdzono w suchej masie bazylii pospolitej, melisy lekarskiej i mięty pieprzowej. Istotnie najniższą zawartością tego składnika charakteryzował się krowianek pospolity. Zawierał on natomiast istotnie więcej włókna surowego w porównaniu z melisą lekarską. Istotnie najwyższe zawartości składników mineralnych zanotowano w bazylii pospolitej (Ca, K, Fe), melisie lekarskiej (Mg, Fe) oraz rumianku pospolitym (Mn) w porównaniu z pozostałymi badanymi ziołami (Monika Wajler – „Skład chemiczny ziół wpływających na regulację funkcji trawiennych przewodu pokarmowego”).

Celem podjętych przez Sekcję Biochemiczną KNBiHZ AR w Lublinie badań było określenie, w jakim stopniu dodatek miedzi w formie chelatu z lizyną jest wykorzystywany przez indyki w porównaniu do miedzi w formie nieorganicznej jako CuSO_4 . Przydatność tych preparatów była zbadana przez oznaczenie wskaźników hematologicznych i biochemicznych krwi oraz efekty produkcyjne. Stwierdzono, że zastosowany biopleks Cu wpłynął korzystnie na wzrost poziomu erytrocytów, leukocytów, hemoglobiny i hematokrytu we krwi indyczek oraz obniżył poziom glukozy, cholesterolu i kwasu moczowego. Zastosowany dodatek biopleksu Cu zwiększył nieznacznie stężenie Cu w osoczu krwi w porównaniu do grupy indyczek otrzymującej miedź w postaci CuSO_4 (Beata Kopińska – „Efektywność stosowanych dodatków miedzi w formie organicznej i nieorganicznej u indyków”).

Członkowie Sekcji Hodowców Bydła Koła Naukowego Zootechników AR w Krakowie ustalili, że możliwości produkcyjne krów w Polsce są znacznie wyższe aniżeli stwierdzona średnia wydajność mleczna, szczególnie w małych gospodarstwach tradycyjnych (Kazimierz Urbański, Mariusz Krysta – „Średnia wydajność mleczna a możliwości produkcyjne krów w Polsce”).

Studenci z AR w Lublinie przeprowadzili charakterystykę pogłowia bydła rasy simentalskiej z terenu Podkarpacia. Stwierdzili istotny wpływ okresu laktacji oraz wieku krów na stan odżywienia (Renata Wójcik, Małgorzata Krasna, Agnieszka Pietraś, Agnieszka Wszola, Andrzej Lisowski, Kamil Kowalczyk – „Ocena krów rasy simentalskiej z terenu Podkarpacia na podstawie pomiarów zoometrycznych, kondycji i użytkowości mlecznej”).

W trakcie badań nad bydlęciem mięsnym w roku 1999 zlokalizowano na terenie Polesia krowy w typie białogrzbietów, co stało się przyczynkiem do opracowania programu i założenia centrum hodowli bydła białogrzbietowego w ZD Uhrusk, pow. włodawski (Sylwester Lipiński, Wioletta Sawicka, Monika Rejmak, Marcin Winiarski, Magdalena Guz – „Restytucja starej rodzimej rasy bydła – białogrzbietów”).

Grupa studentów z Akademii Podlaskiej w Siedlcach określiła wartość użytkową krów utrzymywanych w gospodarstwach indywidualnych regionu Podlasia. Stwierdzono, że najwyższą wydajnością mleka we wszystkich trzech laktacjach cechowały się krowy córki buhajów amerykańskich (6634,4 kg w II laktacji), a najwyższą procentową zawartość tłuszczu w mleku (4,26% w II laktacji) posiadały krowy pochodzące po buhajach europejskich (Elżbieta Horbowiec, Adam Korniluk, Anna Jadczyk – „Wartość użytkowa krów utrzymywanych w gospodarstwach indywidualnych regionu Podlasia”).

W badaniach prowadzonych przez KNBiHZ AR w Lublinie na młodych koniach małopolskich ze Stadniny Koni w Walewicach, stwierdzono znaczne zróżnicowanie wartości tętna wysiłkowego i stylu skoków, co pozwala na wstępną ocenę ich predyspozycji fizycznych i psychicznych do użytkowania wierzchowego. Z analizy danych dotyczących porównania grup wiekowych badanych koni wynika, że roczniaki szczególnie w trakcie wysiłku wykazywały zdecydowanie wyższe i istotne statystycznie wartości tętna aniżeli konie dwuletnie. Wykazana prawidłowość może mieć istotne praktyczne znaczenie dla hodowców i trenerów koni. Określono, że w przypadku klaczy dwuletnich najniższe tętno wysiłkowe wykazały klacze o najlepszym stylu skoków (8-10 pkt.). Można zatem wnioskować, że dobra technika skoku wpływa korzystnie na zmniejszenie stresu i wysiłku wkładanego w pokonywanie przeszkód, co może być wykorzystane w selekcji hodowlanej koni wierzchowych (Maria Antoniewicz – „Określenie stylu wolnych skoków i zmienności tętna młodych koni małopolskich z SK Walewice”).

W innych badaniach stwierdzono, że oceny pokroju i ruchu koni trapeńskich w Polsce w latach 2000-2002 wykazywały tendencję wzrostową w przeważającej większości przypadków, co może świadczyć o uzyskiwanym postępie w tym zakresie. Z analizy różnic punktacji pokroju i ruchu potomstwa badanych ogierów trapeńskich wynika, że najkorzystniej w układzie ogólnym wypadła progenitura takich reproduktorów, jak: Elpar xx, Aragonit, Burgund xo, Ignam oraz Apogej i Wiec. Zaobserwowany wzrost liczby i jakości młodych klaczy, które w kolejnych latach przystąpiły do prób dzielności jest dowodem, że hodowcy koni trapeńskich w Polsce doceniają niezwykle ważną funkcję oceny wartości użytkowej, co jest dobrą prognozą na przyszłość, zwłaszcza w obliczu konfrontacji z końmi trapeńskimi hodowanymi w Unii Europejskiej

(Joanna Pogroszewska, Iwona Gąsior – „Próba oceny wpływu niektórych reproduktorów w polskiej hodowli koni trapeńskich na jakość eksterieru i ruchu ich potomstwa”).

W badaniach prowadzonych przez Sekcję Hipologiczną KNBiHZ AR w Lublinie dokonano oceny powiązania między długością skoków ogierów półkrwi a oceną kierownika zakładu treningowego. W większości przypadków zależności te miały charakter dodatni, co może sugerować, że długość skoków ogierów, zarówno luzem jak i pod jeźdźcem, wywiera wpływ na ocenę końcową trenera z zakładu treningowego. Potwierdziły to wyniki korelacji o charakterze zależności wysoko istotnych i istotnych (Izabela Chmiel, Magdalena Wieleba, Monika Rosły, Ewa Ochal – „Ocena powiązania między długością skoków ogierów półkrwi a oceną Kierownika Zakładu Treningowego”). W innym opracowaniu wymienionej Sekcji stwierdzono dodatni wysoko istotny wpływ wartości parametrów wydolności ruchowej ogierów półkrwi w początkowej fazie treningu na ocenę kierownika i komisji za stęp i kłus oraz istotne dodatnie zależności między wartościami czasu a indeksem kroku mające wpływ na ocenę komisji za galop. Ustalono, że wielkość wskaźników wydolności ruchowej wymienionych ogierów ma wpływ na oceny uzyskiwane podczas prób dzielności, a ich poziom może być dodatkowym kryterium oceny konia (Iwona Marchel, Maria Jurczak, Agnieszka Nowak – „Analiza wpływu parametrów wydolności ruchowej ogierów półkrwi w Zakładzie Treningowym Biały Bór na poziom uzyskiwanych ocen”).

Członkowie Sekcji Hodowli Trzody Chlewnej KNBiHZ AR w Lublinie, analizując zależność pomiędzy wskaźnikami oceny przyżyciowej loszek rasy puławskiej a ich późniejszą użytkowością rozplodową, określili istotny wpływ badanych elementów oceny własnej loszek na wskaźniki rozrodu. W odniesieniu do przyrostów dobowych najwyższą liczbą prosiąt urodzonych (11,97 sztuk) charakteryzowały się lochy z grupy III (650 g), natomiast w aspekcie mięsności loszek – grupa II (50-55%), tj. 11,41 sztuk. Oszacowane korelacje fenotypowe okazały się stosunkowo niskie. Ujemne zależności stwierdzono pomiędzy przyrostami dobowymi a wiekiem pierwszego oprosienia oraz mięsnością loszek a wielkością strat prosiąt, długością okresu międzymiotu i wiekiem pierwszego oprosienia (Katarzyna Banach, Przemysław Błaszczak, Sławomir Flis, Edyta Jurasz, Karol Rudnicki, Sylwia Wojtaś – „Ocena zależności pomiędzy wskaźnikami oceny przyżyciowej loszek rasy puławskiej a ich późniejszą użytkowością rozplodową”).

W innej pracy wymienionej sekcji dokonano analizy porównawczej wskaźników rozwoju somatycznego świń ras puławskiej i wielkiej białej polskiej. Wskaźniki głębokości i szerokości klatki piersiowej u loch użytkowanych rozplodowo pozostawały na zbliżonym poziomie u obu ras, natomiast indeks podłużnego formatu zwierzęcia, ujmujący w swojej formule długość tułowia i głębokość klatki piersiowej, okazał się wyższy dla loch rasy w.b.p. i wynosił 347 wobec 325 dla loch rasy puławskiej (Paweł Jończyk, Kamil Kowalczyk, Andrzej Lisowski, Karolina Polakowska, Gabriel Prasół, Marta Stępień, Magdalena Kuras – „Analiza porównawcza wskaźników rozwoju somatycznego świń rasy puławskiej i wielkiej białej polskiej”).

Celem badań Studenckiego Koła Naukowego Kynologów AR we Wrocławiu było przedstawienie stopnia homozygotyczności genotypów wszystkich miotów psów rasy bloodhound urodzonych w Polsce od roku 1979 do 2001. Badania skutków kojarzenia w pokrewieństwie wykazały, że pomimo nielicznego pogłowia psów tej rasy w Polsce, hodowcy nie doprowadzili do niebezpiecznego wzrostu inbrodu w obrębie tej populacji (Monika Leśniak, Agnieszka Bełtowska – „Wskaźnik inbrodu psów użytkowej rasy bloodhound urodzonych w Polsce”).

Z kolei w opracowaniu Sekcji Kynologicznej KNBiHZ AR w Lublinie, dotyczącym charakterystyki ilościowej pogłowia psów rasowych w Polsce w latach 1996-2001 wykazano, że najliczniej reprezentowaną rasą w wymienionym okresie był rottweiler (3257 psów w 2001 roku), a następnie (2393 sztuki) sznaucer miniaturowy (Hanna Hetman, Aleksandra Szostak – „Charakterystyka ilościowa pogłowia psów rasowych z II grupy FCI w Polsce w latach 1996-2001”).

Wydajność i skład chemiczny mleka owiec utrzymywanych w różnych systemach: alkierzowym i pastwiskowym, były badane przez członków Sekcji Hodowli Owiec i Kóz KNBiHZ AR w Lublinie. Okazało się, że maciorki obydwu grup w okresie 70-dniowej laktacji produkowały podobne ilości mleka, natomiast większą zawartością białka i tłuszczu charakteryzowało się mleko owiec przebywających na pastwisku. Mleko owiec utrzymywanych systemem alkierzowym zawierało istotnie więcej laktozy (5,21%) w stosunku do mleka (5,05%) owiec utrzymywanych na pastwisku (Anna Ceglińska, Marta Kmieć, Patrycja Krzewińska – „Wydajność i skład chemiczny mleka owiec utrzymywanych w różnych systemach”).

Przeprowadzone przez członków Sekcji Oceny i Wykorzystania Surowców Pochodzenia Zwierzęcego KNBiHZ AR w Lublinie badania składu chemicznego ryb z dwóch różnych rzek Lubelszczyzny nie wykazały istotnych różnic pod względem zawartości tłuszczu, białka, popiołu i suchej masy. Wykazano wyższe stężenie ołowiu, kadmu i rtęci w mięsie okoni pochodzących z rzeki Wieprz, co może świadczyć o wyższym zanieczyszczeniu tej rzeki metalami ciężkimi (Zuzanna Radzio, Magdalena Kawalec, Maciej Piwoński – „Skład chemiczny i zawartość metali ciężkich w mięsie okoni pochodzących z rzek Lubelszczyzny”).

Zdaniem komisji i zaproszonych gości poziom prezentowanych prac był bardzo wysoki. Studenci wykazali nie tylko dużą wiedzę i dobre przygotowanie, lecz także wielką pasję, umiejętność prezentacji prac i udziału w twórczej dyskusji.

Pierwsze miejsce w sesji referatowej przyznano pracy pt. „Rola bobra europejskiego (*Castor fiber*) w samooczyszczaniu wód Kanału Trojańskiego” autorstwa Sławomiry Haase z Koła Naukowego Inżynierii Ekologicznej UWM w Olsztynie, wykonanej pod opieką dr inż. Stefana Tucholskiego. Drugie miejsce zdobyła praca pt. „Zachowania terytorialne pójdzki *Athene noctua* (Scop. 1769) w okolicach Lublina” zaprezentowana przez Pawła Łapińskiego, a wykonana w Sekcji Przyrodniczej KNBiHZ AR w Lublinie pod kierunkiem mgr Grzegorza Grzywaczewskiego. Trzecie miejsce uzyskało opracowanie pt. „Badania porównawcze inteligencji szczura i szynszyli hodowlanej” wykonane przez Katarzynę Laszczak i Mar-

tę Kuchtę z Koła Naukowego Zootechników AR w Krakowie pod kierunkiem dr hab. Olgi Szeleszczuk.

Ponadto, doceniając wysoki poziom wielu prac, przyznano trzy wyróżnienia: Marii Antoniewicz za pracę „Określenie stylu wolnych skoków i zmienności tętna młodych koni małopolskich z SK Walewice”, wykonaną pod naukowym kierunkiem dr hab. prof. nadzw. AR Sławomira Pietrzaka z AR w Lublinie; Marcinowi Dudzie za pracę pt. „Wykorzystanie odpływów z oczyszczalni ścieków w Swarzewie do chowu narybku siei”, Koło Naukowe Inżynierii Ekologicznej, UWM w Olsztynie, opiekun naukowy dr inż. Stefan Tucholski; Katarzynie Banach, Przemysławowi Błaszczkowi, Sławomirowi Flisowi, Edycie Jurasz, Karolowi Rudnickiemu, Sylwii Wojtaś za pracę „Ocena zależności pomiędzy wskaźnikami oceny przyżyciowej loszek rasy puławskiej a ich późniejszą użytecznością rozplodową”, Sekcja Hodowli Trzody Chlewniej KNBiHZ AR w Lublinie, opiekun naukowy dr inż. Marek Babicz.

Jury pod przewodnictwem prof. dr hab. Witolda Kowalika zdecydowało, że I miejsce za najlepszy poster pt. „Analiza wpływu parametrów wydolności ruchowej ogierów półkrwi w Zakładzie Treningowym Biały Bór na poziom uzyskanych ocen” uzyskali autorzy: Iwona Marchel, Maria Jurczak, Agnieszka Nowak z Sekcji Hipologicznej KNBiHZ AR w Lublinie, kierowanej przez dr inż. Iwonę Janczarek. II miejsce zdobył Krystian Troska z SKN Zoologów i Ekologów AR we Wrocławiu za poster nt. „Stawonogi stwierdzane w budkach dla nietoperzy w parkach miejskich Wrocławia w okresie jesiennym”, wykonany pod kierownictwem dr inż. Dariusza Łupickiego. III miejsce uzyskała praca pt. „Kury ozdobne – piękne hobby” autorstwa Marty Szcześniak, Kamili Szpyrki i Rajmunda Oskierko z SKN Hodowców Drobiu we Wrocławiu, pod kierunkiem dr inż. Teresy Gwary.

Przyznano również wyróżnienia: Monika Wajler – „Skład chemiczny ziół wpływających na regulację funkcji trawienych przewodu pokarmowego”, Sekcja Żywienia Zwierząt i Paszoznawstwa KNBiHZ AR w Lublinie, opiekun naukowy dr inż. Renata Klebaniuk; Maria Kowalczyk, Agnieszka Szewc – „Przepiórka – mały ptak a wielkie możliwości”, SKN Hodowców Drobiu AR we Wrocławiu, opiekun naukowy dr inż. Teresa Gwara; Hanna Hetman, Aleksandra Szostak – „Charakterystyka ilościowa pogłowia psów rasowych z II grupy FCI w Polsce w latach 1996-2001”, Sekcja Kynologiczna KNBiHZ AR w Lublinie, opiekun naukowy mgr inż. Małgorzata Goleman; Iwona Gnyp, Anna Codogni, Anna Kowalska – „Behawior kóz matek w okresie laktacji”, Sekcja Hodowli Owiec i Kóz KNBiHZ AR w Lublinie, opiekun naukowy dr inż. Anna Szymanowska.

Warto podkreślić, że spośród 36 opracowań połowa została wykonana w Kole Naukowym Biologów i Hodowców Zwierząt AR w Lublinie, a 7 z nich nagrodzono.

Na zakończenie Seminarium, podczas uroczystej kolacji Pani prof. dr hab. Grażyna Jeżewska – Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki oraz Pan prof. dr hab. Tomasz Gruszecki – Dziekan Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt w towarzystwie członków komisji i opiekuna KNBiHZ AR w Lublinie dr hab. prof. nadzw. AR Sławomira Pietrzaka wręczyli zwycięzcom nagrody i wyróżnienia oraz dyplomy uczestnictwa.

Sławomir Pietrzak